

บทที่ 1 ความเป็นอย่างต้น

1. ขอบเขตและความมุ่งหมาย

เพื่อให้เป็นที่สะท้อนถึงการศึกษาและทำความเข้าใจในวิชาการจัดการคังสินค้าอย่างเป็นล้ำด้วยขั้นตอน ที่มีลักษณะของพาระความรู้ในแต่ละส่วนเป็นเรื่องโดยเด่นเฉพาะที่มีความสำคัญในด้านของ ซึ่งได้แบ่งค่าอธิบายออกเป็น ๓ ส่วนใหญ่ ๆ คือ:-

ส่วนที่หนึ่ง ว่าด้วยลักษณะทั่วไป บุกหมายที่จะให้ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการจัดการคังสินค้า แต่จะเปรียบเทียบกับลักษณะของกิจการและวัสดุประมงค์ในการประกอบกิจการ แตกต่างกัน ตลอดจนกิจการเก็บรักษาของประมงที่มีวิธีดำเนินการและใช้เทคนิคในการเก็บรักษา ทำนองเดียวกับกิจการคังสินค้า

ส่วนที่สอง ว่าด้วยลักษณะคังสินค้าสาขาวาระโดยเด่นเฉพาะ ซึ่งเป็นกิจการคังสินค้า เอกเทศทางธุรกิจ และเป็นลักษณะของอุตสาหกรรมบริการแขนงหนึ่ง มุ่งหมายที่จะให้ความรู้ เกี่ยวกับการจัดตั้งและการดำเนินงานทางธุรกิจการของคังสินค้าประมงนี้

ส่วนที่สาม ว่าด้วยลักษณะการเก็บรักษาสินค้าในคังสินค้า ซึ่งเป็นเรื่องของการ จัดการและเทคนิคในการเก็บรักษา อันเป็นเรื่องสำคัญในการประกอบกิจการคังสินค้า โดยบุกหมายที่จะให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักการและระเบียบปฏิบัติในการเก็บรักษาสินค้า ซึ่งใช้ปฏิบัติได้โดยทั่วไปสำหรับกิจการคังสินค้าทุกประเภท และทุกแบบของสถานที่ เก็บรักษา

นอกเหนือจากค่าอธิบายถึงสาระวิชาการจัดการคังสินค้าทั้ง ๓ ส่วนใหญ่ ๆ ที่กล่าวข้างต้นแล้ว ยังได้จัดให้มีส่วนหน่วยให้ทั้งหมด เป็นการรวมรวมด้านทักษะหมาย เงื่อนไข ควบคุม ประภากำหนด และคำแนะนำของทางราชการเกี่ยวกับการจัดตั้งและการดำเนิน กิจการคังสินค้าสาขาวาระ ซึ่งมีกฎหมายกำหนดให้อีกเป็นประบทหนึ่งของกิจการค้าขายที่ มีผลกระทำถึงความปลอดภัยและมาตรฐานของสาธารณะ นอกจากนั้นยังมีบรรณานุกรม บอกถึงรายชื่อหนังสือและเอกสารทางวิชาการที่ได้นำมาประกอบการเรียนเรียงค่าบรรยายนี้ ซึ่งมุ่งศึกษาวิชานี้อาจแสวงหาเพื่อประกอบการศึกษาด้านครัวให้มีความรู้กว้างขวางยิ่งขึ้น

2. การจัดการคังสินค้า คืออะไร?

คำว่า "คังสินค้า" และคำอื่น ๆ ที่มีความหมายใกล้เคียงกัน หรือเกี่ยวเนื่องกันกับคำว่า "คังสินค้า" นั้น ได้มีคำจำกัดความให้ไว้ในที่ต่าง ๆ หลายแห่ง แม้จะมีความแตกต่างกันใน

เรื่องการใช้ถ้อยคำ และเน้นถึงความหมายโดยเฉพาะสำหรับคัลสินค้าแต่ละประเภทที่มีวัตถุประสงค์ในการประกอบกิจกรรมทางการค้าต่างกันออกไปปกติ ตาม แต่ความหมายเหล่านั้นก็จะต้องตั้งต้องกันในประเด็นสำคัญที่จะบอกให้ทราบว่าคัลสินค้าคืออะไร และคัลสินค้าทำหน้าที่อย่างไร ซึ่งจะได้ยกมากถ้าไว้เพื่อประกอบการพิจารณาที่ภาษาต่างๆ ไปบัน-

ตาม TM.743-200, Storage and Materials Handling, ซึ่งเป็นคู่มือเทคนิค เรื่องการจัดการเก็บรักษาพัสดุทางทหาร ของสหรัฐอเมริกา ได้ให้คำนิยามเกี่ยวกับคัลสินค้า ซึ่งเป็นความหมายสำหรับคัลสินค้าโดยเฉพาะ ดังนี้

คัลสินค้า (Warehouse) หมายถึง พื้นที่ภายในอาคาร ซึ่งออกแบบขึ้นเพื่อความมุ่งหมายในการเก็บรักษาพัสดุ และสร้างขึ้นโดยให้มีห้องคลังและฝาผนังที่สมบูรณ์ทั้งด้านข้างและด้านหัวท้ายของอาคาร

กิจการคัลสินค้า (Warehousing) หมายถึงการปฏิบัติทางกายภาพเกี่ยวกับการรับ, การเก็บรักษา และการจ่ายพัสดุ

การเก็บรักษา (Storage) หมายถึงการเก็บไว้ หรือการจัดวางทรัพย์สินในคัลสินค้า ในโรงเก็บหรือในพื้นที่เก็บรักษาตามแจ้ง

การจัดเก็บ (Storing) หมายถึงการจัดวางพัสดุอย่างเป็นระเบียบในการเก็บรักษา

ตามประกาศกระทรวงพาณิชย์ เรื่อง การกำหนดเงื่อนไขความคุ้มกิจการคัลสินค้า พ.ศ. 2535 ซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ออกประกาศโดยอาศัยอำนาจตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความไม่สงบเรียบร้อย มาตรา 12 แห่งพระราชบัญญัติ ฉบับที่ 58 ลงวันที่ 26 มกราคม พุทธศักราช 2515 ว่าด้วยการควบคุมกิจการค้าขายอันกระทบถึงความปลอดภัยหรือมาสูญเสียสาธารณะ เพื่อใช้บังคับในการควบคุมกิจการคัลสินค้าสาธารณะ ให้ได้尼ยามคัลสินค้าเป็นความหมายโดยเฉพาะสำหรับคัลสินค้าสาธารณะ ซึ่งได้รับอนุญาตให้ประกอบกิจการคัลสินค้าตามกฎหมาย และเป็นธุรกิจเอกเทศในลักษณะอุดหนุนการร่วมทุน ให้ดังนี้ -

“กิจการคัลสินค้า” หมายความว่า การรับทำ การเก็บรักษาสินค้าหรือรับทำ การเก็บรักษาสินค้าและให้บริการเกี่ยวกับสินค้าด้านนั้น เพื่อบาเนนเป็นทางการค้าปกติ ไม่ว่า บานะนั้นจะเป็นเงินค่าตอบแทน หรือประโยชน์อื่นใด

“คัลสินค้า” หมายความว่า สถานที่ที่จัดให้มีไว้เพื่อกิจการคัลสินค้าตามหลักเกณฑ์ที่กำหนด ซึ่งกระทรวงพาณิชย์ได้กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับลักษณะและสภาพของคัลสินค้าไว้ในข้อ 8 แห่งประกาศกระทรวงพาณิชย์ ดังกล่าว ซึ่งจะได้กล่าวถึงรายละเอียดในบทที่ 7 ที่ว่าด้วยการจัดตั้งคัลสินค้าสาธารณะต่อไป

ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ว่าด้วยสักษณะเก็บของในคลังสินค้า มิได้ให้นิยามคับพหุของคำว่า “คลังสินค้า” ไว้โดยตรง แต่ได้ให้นิยามคับพหุ “นายคลังสินค้า” ไว้ว่า หมายถึง บุคคลผู้รับทำการเก็บรักษาสินค้า เพื่อบำเน็จเป็นทางค้าปกติของตน ซึ่งก็เป็นความหมายที่มุ่งถึงคลังสินค้าสาธารณะโดยเฉพาะเช่นเดียวกัน.

สำหรับคำนารายณ์วิชา การจัดการคลังสินค้า เพื่อที่จะให้การใช้ถ้อยคำเป็นไปอย่าง กะทัดรัดเหมาะสม จึงใช้คำว่า “คลังสินค้า” โดยให้มีความหมายเป็น 2 นัย คือ.

นัยแรก “คลังสินค้า” หมายถึง กิจการที่ประกอบในการเก็บรักษาสินค้าหรือ เก็บรักษาพัสดุ ทั้งปวง ไม่ว่ากิจการนั้นจะมีวัตถุประสงค์อย่างใด ๆ หรือใช้สถานที่เก็บรักษา แบบใดก็ตาม ดังนั้น คำว่า “คลังสินค้า” ที่กล่าวถึงในส่วนที่หนึ่งว่าด้วยสักษณะทั่วไป และส่วน ที่สองว่าด้วยสักษณะคลังสินค้าสาธารณะ จึงมีความหมายตามนัยแรกนี้ เว้นแต่ข้อความของประ喜悦 นั้น ๆ จะเจาะจงให้มีความหมายเป็นอย่างอื่น

นัยที่สอง “คลังสินค้า” หมายถึงพื้นที่เก็บรักษาภายในอาคารที่สร้างขึ้นเพื่อความ ผูกพันใน การเก็บรักษาสินค้าหรือพัสดุ ไม่ว่าอาคารหรือสิ่งอันนี้ความสะดวกในการเก็บรักษา นั้นจะเป็นแบบใดก็ตาม ดังนั้น คำว่า “คลังสินค้า” ที่กล่าวถึงในส่วนที่สาม ว่าด้วยการจัดการ เก็บรักษาสินค้าจึงมีความหมายตามนัยที่สองนี้ เว้นแต่ข้อความของประ喜悦นั้น ๆ จะเจาะจงให้มีความหมายเป็นอย่างอื่น

คำว่า “การจัดการคลังสินค้า” เป็นคำรวมของ “การจัดการ” กับ “คลังสินค้า” และคำว่า “คลังสินค้า” ในที่นี้มีความหมายตามนัยแรกที่ได้กล่าวมาแล้ว คือหมายถึง “กิจการ คลังสินค้า” ส่วนคำว่า “การจัดการ” นั้น มีนัยวิชาการด้านนี้ได้ให้นิยามไว้หลายแบบ แตกต่างกัน ซึ่งเมื่อได้นำคำนิยามเหล่านี้ แบบมาพิจารณาแล้วจะเห็นว่าความแตกต่างเหล่านั้น เป็นไปตามวิวัฒนาการทางวิชาการในแต่ละยุคแต่ละสมัย และส่วนมากก็จะแตกต่างกัน ในเรื่องการใช้ถ้อยคำเท่านั้น ส่วนประเด็นหลักของคำนิยามเหล่านั้น ก็ได้ความหมายในสาระสำคัญ เป็นไปในทำนองเดียวกัน

French and Saward ได้ให้คำนิยามว่า Management (การจัดการ) ไว้ใน Dictionary of Management ว่า “การจัดการ คือ กระบวนการ กิจกรรม หรือการศึกษาเกี่ยวกับการปฏิบัติ หน้าที่ ในอันที่จะเข้มข้นได้ว่า กิจกรรมทั่ง ๆ ดำเนินไปในแนวทางที่จะบรรลุผลสำเร็จตาม วัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในหน้าที่อันที่จะสร้างและรักษาไว้ซึ่งสภาวะที่จะ อำนวยต่อการบรรลุวัตถุประสงค์ ด้วยความพยายามร่วมของกลุ่มนบุคคล”

Michael A.Hill และคณะ ได้ให้คำนิยามไว้ในหนังสือ Effective Management ของเขาว่า

สั้น ๆ แต่กินความได้ก้างช้างว่า “การจัดการคือการประสานทรัพยากร่วมกัน ฯ หรือ ให้การดำเนินการเป็นไปอย่างมีประสิทธิผล และบรรลุผลตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้”

จากความหมายของคำว่า “การจัดการ” ที่นักวิชาการได้ให้หมายความคับพื้นทั่งก่อตัว แล้ว ประกอบขึ้นกับความหมายของคลังศินค้า ก็พูดให้ความหมายของ “การจัดการคลังศินค้า” ได้อย่างสั้น ๆ แต่กินความได้ก้างช้างพอสมควรว่า “การจัดการคลังศินค้า คือกระบวนการ การประสานประสานทรัพยากร่วมกัน ฯ เพื่อให้การดำเนินกิจกรรมคลังศินค้าเป็นไปอย่างมีประสิทธิผล และบรรลุผลลัพธ์ตามวัตถุประสงค์ของคลังศินค้าเพื่อประโยชน์ที่กำหนดไว้ ซึ่งอาจยกย่องว่าถึงประเด็นสาระสำคัญของความหมายข้างต้นได้ดังนี้.-

กระบวนการ (Process) คือกิจกรรม หรือหน้าที่ในการจัดการที่เป็นขั้นตอนตามลำดับ ซึ่งผู้บริหารจะต้องกระทำ ซึ่งได้แก่ -

(1) **การวางแผน (Planning)** เป็นเรื่องเกี่ยวกับการกำหนดวัตถุประสงค์, นโยบาย, โครงการ และวิธีดำเนินการ เพื่อให้บรรลุผลตามวัตถุประสงค์ นโยบาย และโครงการที่กำหนดไว้ โดยเฉพาะการวางแผนหมายถึงการศึกษาพิจารณาปัญหา หรือการงานที่ต้องปฏิบัติ อันหนึ่ง เพื่อพาณิชทางปฏิบัติที่จะได้ผลลัพธ์ที่สุด ไว้ล่วงหน้า ในอันที่จะดำเนินการให้บรรลุผลลัพธ์ตามที่พึงประสงค์ โดยใช้ทรัพยากริมลัพธ์ที่มีอยู่ ไปแต่งตั้งอันที่สุด การวางแผนเป็นเรื่องของการที่จะกำหนดขั้นมาว่า จะทำอะไรไว้ จะทำเมื่อไร จะทำอย่างไร และจะให้ใครทำ.

(2) **การจัดองค์การ (Organizing)** เป็นเรื่องของการจัดโครงสร้างและบทบาทร่วมกัน โดยพิจารณากำหนดกิจกรรมต่าง ๆ ที่จำเป็นสำหรับการบรรลุเป้าหมายขององค์การ รวมทั้ง การจัดรวมกิจกรรม และการจัดให้กิจกรรมต่าง ๆ มีผู้รับผิดชอบ พัฒนาและอนุมัติ หน้าที่ที่จะดำเนินกิจกรรมเหล่านั้นจนสำเร็จ

(3) **การจัดคนเข้าทำงาน (Staffing)** เป็นเรื่องการจัดการเกี่ยวกับตัวบุคคลและการจัดให้บุคคลเข้าทำงาน ในตำแหน่งที่กำหนดไว้ในโครงสร้างขององค์การ ซึ่งจำเป็นต้องมีการกำหนดความต้องการเกี่ยวกับตำแหน่งที่จะมาทำงาน ทั้งนี้ย่อมรวมถึงภาระเบื้องต้นบุคคล การประเมินบุคคล และการเลือกสรรบุคคลที่เหมาะสมสำหรับตำแหน่งต่าง ๆ การจ่ายค่าตอบแทนทดแทน การฝึกอบรม ซึ่งเป็นการพัฒนาบุคคล ทั้งที่เป็นคนเดิมและคนที่เข้ามาใหม่

(4) **การสั่งการ (Directing)** เป็นเรื่องของการให้แนวทางและการบังคับบัญชา โดยเฉพาะการสั่งการ หมายถึงการออกคำสั่งการปฏิบัติที่ถูกต้องเหมาะสม เพื่อให้การดำเนินการเป็นไปตามแผนที่วางไว้ คำสั่งการปฏิบัติที่ออกไปจะต้องบอกให้ทราบอย่างแจ้งชัด ว่า อะไรที่จะต้องทำ จะต้องทำเมื่อไร และจะต้องทำอย่างไร

(๕) **การประสานงาน** (Co-ordinating) เป็นเรื่องของผู้บูริหารจะต้องใช้มาตรการที่เหมาะสม เพื่อให้กิจกรรมกลุ่มย่อย อันเป็นองค์ประกอบขององค์การเป็นส่วนรวมด้านในไปอย่างสอดคล้องและต่อเนื่อง และเกือกถลึงเสริมซึ่งกันและกัน เพื่อให้บรรลุผลลัพธ์ตามเป้าหมายหลัก หรือวัตถุประสงค์สุดท้ายขององค์การ

(๖) **การควบคุม** (Controlling) เป็นเรื่องเกี่ยวกับการกำหนดว่าทำอย่างไรจึงจะให้แผนที่วางไว้ได้สำเร็จปัญหิต้องดำเนินการต่อไป ซึ่งเป็นลำดับขั้นตอนสุดท้ายของการจัดการ การควบคุมช่วยให้ผู้บูริหารได้ทราบถึง สถานภาพของ การปฏิบัติกรรมแต่ละอย่าง ในระหว่างขั้นตอนทั้งหลาย และสามารถตั้งการแก้ไขได้ทันท่วงที หากกิจกรรมใดมิได้ดำเนินการไปอย่างเหมาะสม หรือมีข้อบกพร่อง การมีความเข้าใจเรื่องโดยตลอด และได้รับข่าวสารที่ถูกต้องเกี่ยวกับกิจกรรมทั้งปวง ทำให้สามารถตัดสินใจดำเนินการในลักษณะคาดเดาออกไปจากแนวทางการจัดการ และสามารถนำมาใช้เป็นหลักที่มีค่าสำหรับการวางแผนและการตัดสินใจในคราวต่อไป.

การประสานประสาน (Integration) คือการสร้างความสมดุล และความสอดคล้องต่อเนื่องกันระหว่างทรัพยากรต่าง ๆ เพื่อความสำเร็จขององค์การ

ทรัพยากร (Resource) หมายถึงทรัพยากรในการจัดการคัดสินค้าซึ่งได้แก่

(๑) ทรัพยากรเนื้อที่ หมายถึง ที่ดินและอาคารทั้งปวง ที่ใช้ในการเก็บรักษาสินค้า และที่ใช้สำหรับงานอื่นใดของกิจการคัดสินค้าทั้งหมด

(๒) ทรัพยากรคน หมายถึงจำนวนคนในหน่วยงานต่าง ๆ ของกิจการคัดสินค้า ตลอดจนหัวหน้าที่จำเป็นสำหรับการดำเนินงานด้านกำลังคน

(๓) ทรัพยากรเครื่องมือ หมายถึงเครื่องมือยกงาน และวัสดุอุปกรณ์ทั้งปวงที่จำเป็นต้องใช้ในการประกอบกิจการคัดสินค้า

(๔) ทรัพยากรทุน หมายถึงการหาทุนและการใช้จ่ายเงินทุนในการประกอบกิจการ

(๕) ทรัพยกรรมเวลา เป็นทรัพยากรที่เป็นตัวจัดในการดำเนินงาน หันนี้รวมถึงกำหนดเวลาและระยะเวลา

ประสิทธิผล (Effectiveness) หมายถึงความสามารถขององค์การ ในอันที่จะบริหารงานให้บรรลุวัตถุประสงค์ได้เป็นอย่างดี ในช่วงเวลาที่กำหนด

วัตถุประสงค์ (Objective) หมายถึงผลประโยชน์สุดท้าย ที่กำหนดไว้ สำหรับการประกอบกิจการคัดสินค้าแต่ละประเภท โดยเหตุผลเบื้องต้นในการดำเนินงาน ขององค์การทุกองค์การ คือ ความคงอยู่หรืออุดมดขององค์การ ตั้งนั้นคัดสินค้าแต่ละประเภทจะต้องมีเป้าหมายในการดำเนินงาน ซึ่งหมายถึงวัตถุประสงค์ที่ผู้บูริหารกิจการคัดสินค้า จะต้องดำเนินการให้บรรลุผลลัพธ์